

Pacific Herold.

Vol. 25.

Tacoma og Parkland, Wash., 119 St. 16 April, 1915.

Nr. 16

Det vil blive hos dig.

Dette var den fremmøde Guds Beslutning. Han havde med Hatten ret alle Guds Dørs Anlæb ved Dorden, han saa, hvoredes de vordede i Fattigdom, i Røg, og under Hærletgælte, ja, mangenen Gang far forladte og bortspøjse, som en Gud selv ikke kunde høre. Hvadte han derimod intet havde ved den store Verden, der knæde uden Gud, da jar havde rige og uretige, alt gil vel, og alt knæde af lustes for dem. Og Gud bemindte at faaere mod Gud, som iob det gav han underlig for sine Dør.

Da han han sen pos de Hovedligst Endeligt, og han mærke, at Verdens Linje er sun af Vedtag; han saa, hvoredes de døde i sine Snyder under Jesu, uden Glæde, uden Fred; han hørte deres Skinsidighed i Strig, da de opstuffede sine Fine Planer, han saa dem i det yderste Kærlig, i den evige Død, og han venslig bestjæmmede til Gud med hvidt Ord: „Men jeg vil stede hvil blive hos dig!”

Og han saa hen til de Døende Ende; han saa deces Grimsdigbed i Døben, heres iangle Fred i Skriften, deres Glæde ved at fare herfra og vandte hjem til Herren, han hørte deres Jubel og Vorhang, da de stode for Hammetsrone og saa hem, saa han er: ja, han stude deres evige Høje ved Linjens Riad under Herrens Vingers Smage, og øller maaatte han vende sig til Herren med hant julige Noch: „Men jeg vil stede hvil blive hos dig, du holder mig ved min høje Høje.” (Sal. 73, 23)

Nu saa han Guds Ørns forhøgne Høje; nu vilde han ikke mindre sin Lejring hermede; thi han saa, det vor just Guds underlige Veie, for at henvise dem for himlen; nu mindede han ikke Verden; nei, han var fulgt, fulgt, som han var, og der var sun et, han nu begjerede af Herren; nemlig, at han ikke havde ham evnlig.

Ja, det er fulgt, at han vare hos Herren. Sun havde er der Fred og Glæde; sun havde er der Rigdom og Evne; alene hav Gud er min Ejre Hille. (Sal. 69, 1). „Kast

alt andet briter, naar alt forlader os, naar alt bliver mørkt, da er Guden Jesu den samme, fuld af Hærlighed, fuld af Glæde og Trofasthed, han tager os ind til sig, under Anbefaels Vo, at vi skalde fra himme hos ham og være julige i ham midt under af Dordens Torg og Bitterhed. Ingen, som eranget er hammen til ham, ingen, som først har knapt hentet Hærlighed, vilde let kunne give slip fra ham eller glemsle hans Misundhed; de rige alle med Veder: „Til hvem skalde vi vel gav hem?”

Dog er der mange, alvor mange, bestyrre, joor huse forladt sit Hu hos Herren Jesu. Efter maningen Død, under megen Lyst og hemmeligt Beden, har det ikke ofte blittet fællesvinden at rice dem hørt fra Hejserens Herte. Herren findes ikke give Slip fra dem, men de have jo, beboerne af Jordens, hvad sig las fra ham. Taus, at mere hædet af ham, mere blevet fulgt, mere lagt fra hans Shuldrer, men — ikke blive hos ham! O, at dag måner som mener sig at føre til Herren ville vende sig føro, om det er dette døgtige Bach i Øjetiet: „Herre Jesu, fra vil altid blive hos dig.” H, kommer du idelig til Herren og beder: „Herre, hold mig fast! Herre dorur mig og frels mig! Jesu, jeg mig hæm for din Misundheds Mold? Eller er du trou i den Ømfende, hender du ingen Knægt, men mener, alt er vel bestemt?”

H. Modstanderns gaar omkring; han er net dig hør Dag, derfor maaleder det, at Herren saa hæde dig ved din høje Høje. Men der er trægt i Herrens Høje, ingen er hæstet, som bliver holdt af den; nu har din Høje været over dig; han besøge dig, hal ikke flunne. (Sal. 121, 7); han er alle Hæder, som træuet dig, han hæber alle Hater, som nærvær lig, og han hal besøge dig fra alt Dødt. (Sal. 121, 7). blot du holder dig nært til ham, holder hille i hans Zaub og Jæderumgang.

Og helen er saa fort, men Mandet saa herligt, Mensuel her ovenstii vinde alle Guds Dør til at holte

mod det himmelige Jerusalem; Duden ruker højt, og Stuen er høier, vort julige, evige Glæde med Herres Zon, derfor bliver i ham. „Hvor Trængel, som er stillet og let, bringer os en evig og stor al Glæde vigtig Hærlighed. „Mor, 4, 17), derfor slip ikke Herrens Hønd; heng dig kætter ind til ham, inart er du over. Langt over Dordens Strid og Torg, midt inde i Skovens evige jælige Ønde. „Ja, hold fast ved, hvad du har, at ingen skal tage din Krone.” (Sal. 3, 11).

(Ord.) 3.

Det stede for dig.

(„Hæderstien”).

Vi har nu otter spisoet en jælig Paraffeheld med hens hellige Letter, hvori skabet om den forstørrelse og gjenopstandne Frejler efter har tagt over Dorden mod rigere Gulde og hærlige Skøn mod ellers. Og Paraffens Seiersordstaf er et Skab til den gamle Verden; det er et Vand om vigtig Vis for fulgte Snyder og vil ankommes af hæret evige Dø, der endnu sidder bænken under Snyders og Dødens Mørke. Og det er store, og uendelige Ting, som er stædt; det er Koede over Rosde; men cabau stært: Dette stede jar dig!

H. Herre Snyder, vend dog din Danfer i denne Snyd mod Jerusalem, lad de fiendte Sieber og Rosde der alle sidde om Guds volge og undergrundige Hærlighed til Snyder, efter glæde forbi din Høje, og let jo under dem alle dette ahorlige og dog han fulgt:

Det stede for dig:

Bend dit Vist mod Djældjæget: I Raadens Stillhed og Sløsage gaar en ilden Sløre bedene og beskynde Øjele mod Straalungen; deres Djæle kæste, og ved ikke vel, hvad der vil ske, men ohne det vore; dog er den enes Øjebjerg tusinde Gangs vokere end de andres, det er en unvanlig Hæ, og dog taler han de fulgtige Trostord, medens han gør det midt blandt dem. De nærmestig Gættmæne og gætt ind under dens Hængelude Øjetræt. „Zetter eder her, medens jeg vore hært og beider”, siger han til dem og lægger blot

ire af dem med sig for med dem at udøse sit Djæle for Herren. O, højen Himmelshub! Han sørber på sit knæligt og røber: „Goder, er det muligt, da jeg denne Høll kan virig”. Dæfligere hæber han, han steder med Dædningsstæt, og hans Træb bliver som Blodsdrobaber, der jæder til Gorden. H, hvad er dette? Hører nu max Mennefests Son god under denne Tug?

Det stede for dig.

Willebet negler: Raaten er for gungan; vi har foran Landshædningens Valab. Den fulgende Golfsænkle læmmer joet et spært ham. Da bliver pludsig alt stille; pon den brede Trappe viser Pilatus sig, „Se, vilket Mennefeste”, røber han ud over den vildt Særen og peger mod ham, det stære ved han! „Ja, ja, befinn dette Elende Jesu! Dæmneløse knæfter sine Tøgter i hans Vande. Blodbræuberne dræpper vel på Purpurkleet, der dovende er fæltet om hans Shuldrer. „Hil dig, du Dødens Rænge”, hører be rodt i grøsion Spot, O, vilket Willede af unvanlig Smerte og Lidelse. „Jætet Hærtje jæs at kunne undslippe denne Skamme. Men hært! Du med ham kommer den helle Højskab: „Rødsuert, forhåmt jæn!” H, hvad siger dette? Grovfor kommer denne Lidelse over ham?

Det stede for dig!

Hæter verler det. Det hært Mørke ringe over Golgotha. I Raadsel står Goltemotilen om stæret. Midt mellem Misdeederne er Mennefests Son opstillet på Goltemotilens Træ, med Nagletæ glemmet sine Hæder og Hæder. Nu og da gør det en Stilled glemmet Manhed, naar der bæres de enstige misheværdige Ord fra hans Læber. Da finner det atter et Raad ned til dem, et Raad fra det Ende: „Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?” H, aldrig aldrig er et Jaadent Raadsraad hæret over Dorden! Guds evige Verde og Hørkunstes over Snyden hælder pos ham, den som ikke viste af Snyd, men gjort til Snyd for os. O hært det: for os! Det er just det somme:

Det stede for dig!

Nen lidte Gang tilsette Willebet: Mørgenjolens Glæde ligger over Jerusalem; det er jælle enhun, han

ta blomster var i ligte Smalejord
grunde ned ad heder. Ved Graden
ligger Bogerne; de taler om, hvad
der ikke Kongeborg. Da de le til
Køge, men de sidde endnu over Ste-
nen. De stirret det pludselig et stort
Kongesjov; Herrens Engel kommer
ned fra himmelen, vender blikken
fra Døren og frem af Gammelens Dub-
bliger Ørfligheden. Hette, Menneske-
jord, med Seier over Døden og
Mørkets Kraft. C. hellige Knæf-
tighed, som rader over Verden:
„Herr er voldsmænd!“ Og vi du-
nde, hvem denne Seier, denne Glor-
be tilhører, da lyder det ofter:

Det stede for dig!

Ja, maa det stede for dig, knæf-
tede for du da, hjørne Ven, god for
Tilgængelig verden, som var det aldrig
foregået. Du tilhører det Gud. Ja,
inden at du først din Del af dette vil-
de du entydig. C. fandt han til ham
som et Overlandssjen og Været, han til
ham, der er givet dem for sine Over-
indelser og urett til din Ørflig-
hed, at egens du også imaa den
Ørfligkeit, som Vorstejnorgens Gud
giver hellige Sandere.

Og har du canauaret Herren Je-
sus, har du fundet Vis i denne For-
jøring, denne Frelse, som Nede i blu-
tningsplæmmede Strand, har glæd sig
nitter i Vorstejns Hæb.

Ara Golgota, fra den ophøjede
Oscar kommer det til dig; det rader
til dig: „Den løver!“ Da den, du
skal leve med ham. Glæder og fra-
der eber da alle, som ere spættet med
ham: „Takler jor herren, orber
Vennet og Været, thi Herren er op-
fundet.

B.

Generalens Andelsbog.

Hensidig Dødt forbede føjet hen
langt Det af sit Vis. Han var en
persifueret Officer, som var stolt af
at fortælle om sin karriere, om de
Årter og Belouringheder han havde
møjetude for os om den Krig, han
havde været.

Hans 65de Jubelidag var netop
oprunden. Det var ikke lidt for, at
han fælte Enhændedens Stolde, mens
han sad og nærmede sig ned Skævenen
i sit Stolstælle. Han havde set
et behagelig Øjen, men det var nem-
re ved Enhænden der faldes over det.
Siden hans Hædrer var en Til hæ-
nadsbøde fort.

Han havde Hædrer minder om til
dem, som stod under ham, og i hans
Kærlighed hørde der, som han ej komme
langt, som ham. Det var han ikke
vært, at noget ville komme og
støtte ham tilbage paa denne Dag.
Et ørte eller to bølle han jo med
taget med ladeværdie. Jubelidags-
stoffer, men de gærtede ikke hænden.

men libbere. I træte Læser rerite
hos sig og læser sig ud for ved et
Spækkertur at friste sit Ønd. Han
sagde Spækkerven over de gamle
Bolgtørne og gif den helt tilhørende
Content ved Vejens Ende icke han
sæt paa en blind Mand, som havde
sat sig tætlig til trætten i Høldagens
varmede Solstien, med en Vug med
lige hænd, som han løste ned at føle
Vogtknæste med hin Hænd. Hæns
blinde Hæne var vendte opad, og han
læste græs langsamt og langt for
sig selv.

Generals gæt sag var han et
Gæbli og Nogen af det luffelige Hæ-
ndel i hans Kærlig. Terpen hæt-
te han sig i hans Kærlighed og hætte
Medens Gangrene vandende freie
over Linjen, løste den Gangse: „Men
nu higer de efter et bedre Land. Det
er et himmelfl.“

„Det er nu en interessant Dag De
har insett i det, min gode Mand,“ sagde Generalen.

„Ja, i Sandhob, min Herre. Og
jeg Miner aldrig troet af at leve
den“, sagde den gamle Mand, idet
han bevægede Vagen frem og til-
bage.

„Nu misser De Stedet, hvor
de var, og jeg har ikke hjælpe Dem
tilstede,“ sagde Generalen Talst, idet
han endmed sit Udgørst.

„Ja, jeg har nu haft lidt del-
igen. Det er et fan deligt Sted;
det er ju godt at vide, der er et bed-
re Land.“ Den gamle Mand var
nu rettet efter hængt hæftet med et
løje, og Generalen vandede tilbage.

„Et bedre Land“, mindede han
ved sig selv. Dog har de hørt lidt et
større med et vindende andre Væde, det
er ingen let Dag. Men nu er jeg
samme, livet og eviou. Dog undres
man, hvordan den gamle Mand vis-
bar næret. Den hæste at være langt
hæftigere end jeg, og meget fræ-
digere over det Ord, „et bedre Land“.

Sæaledes gif han en smajnissel-
de med sig selv indtil han maaede sig
hjem. Der kælte han sig ofter ned ved
Stævnen for at hvile. Det gamle
Ur tilfæde indsligt; hans Qualitus
Færdel lentes af blive saa hævende.
Det var næller som am. Gæberne
væbne sig for at fremhælle det
Ord næller, som var det høste han
hæste til dem — Dog var hem.“

Sor han jeg, eller hvilhvor var det?
Han forsvandt og børste sig, men den
krammerhæde Drøg i hans Gæbel
vilde ikke give efter. Den tag til
hun lufte sine Øyne, og Berlins-
gæder præstede ham, og han hæste ud
Gæben og Tiden Ødene:

„Det erst hem“ — „Et bedre
Land“.

Uger iahenom forvele han mel-
lem Vis og Død. Tilfæst lejede han

træflige Natur, og han begyndte at
bedre.

„Sæter, maa jeg bede Den hæste
en anden blind Mand til mig“, sagde
han ved Vejens Ende icke han
sæt paa en blind Mand, som havde
sat sig tætlig til trætten i Høldagens
varmede Solstien, med en Vug med
lige hænd, som han løste ned at føle
Vogtknæste med hin Hænd. Hæns
blinde Hæne var vendte opad, og han
læste græs langsamt og langt for
sig selv.

„Og denmed fæstnede han, hav-
de han både træffet den gamle blinde
Mand, og hæftedes han fra ud.

„Int Hæl nære mit bedste for at
hænde ham“ forære Diabolinen med
Gæjd i sit Sind. Det hænde han For-
kæringen på Generalens træfende
Læsning de sidste Døge.

Måleen var himmel og unga-
dig. Men i Thomiens lille Hus vor
int hæt og hængeligt. Han hadde po-
ret blind i flere dør, men da han
trædte, at alting hæste ham tilgode
som elster Hæb, var han sit stæt med
Fremlægning og bad stædig Gud om
at have måltid fra Kænde til at leve
dom. Han måltid jo ofte både en
Hælpe paa hin hæn Vandringen og
ellers, og ikke hænde han, fæstede han,
gjorte andre en stærke Årselte igjen
ent at leve hæt af Bibelen. Det var
mebernæ hæt det gjorde, at vor Ge-
neral hæste last Marke til ham.

Det holdt Hæ Diabolinen vam-
sing at finde den Minde Mand, ejent
Generalen hæste fortalt, tæse han
hæste træffet han; thi Thomien vor
vel Færdel af alle paa denne vænt af
Døgen.

„Ja, ja vil hælfte jeg, at der vor
en Herre, som talte med mig for-
den — og Dog, jeg børst ej glæde Her-
ret, jeg juft da kælte; „Et bedre
Land, det er et himmelfl“, jo rigtig.
Det var Det, ja“, sagde den Thomien,
da Diabolinen hæste fortalt, at Ge-
neralen hæste hæste ham for at jænde
ham.

Men da han hæste ham om at følge
med til Generalen, fordi denne vam-
sede ot tale med han, da vor han
flænge, det hæfde han sig ikke til.
Men da han Thomien mindede ham
om at hænne Velhedsen til at arbeide
for sin Herre, fæstede han atter
Mæd og vondrede ejt med Diabo-
linen. Sært øer han ham hægt
hæfde ved Ziben af Generalen, som
var hæste Gang hæste den Dag jæ-
næde i en Stol.

Det vor en Hænne Modigning
medien den luffelige blinde Mand
og den alvorlige gamle Officer.

„Og nu er De en de Død, De
lereste den Dag, hæftedes fortæller Te-
dem?“ spurgte Generalen.

„Det fortæller hem hæfde, Dr.
General, at dette Vis er ikke alt, og
at min Dreger døde, for at jeg hæf-
te blind Mand findes gæt til et

bedre Land, til et himmelfl Land,
mære mine Døge her er tilende. Den
hænde enige, De også hæste Glæde
med at være vis døgsa.“

„Men her her, gænie Ven. I flere
og længt har har jeg levet bare for
Verden og mit selv — det er en
dansklig Ven at vinde himmelen paa
hænd.“

„Er, General, vi kan ikke vinde
hænt bedre Land. Det ligget udover
vor Ven og vinde det. Gud maa
give os Det, af sin Hænde. Han gi-
ver det til dem, som tror paa Kristus
og har det evige Liv.“

Det bewælte efterhaanden at gaa
op for Generaten hænte stæte, vidu-
derlige Hæmmedighed: „Dog er Ven-
en.“ Om en Dag hænde han præ-
sæd ille blot for sin legemlige Hæ-
bredele, men meget mere fordi han
hænde ophævet sind. Fine for det
hæmmede Land, var det end jænt paa
Døgen.

Da han lidet, rent hæmmedig.
Hænt Land har ikke Dærente, ej Sorg.
Sært og for svig til du lese i Strof
og Salighed.

Gært om dette Land, fortæll om
det til de mange i Syden og Ver-
den træfede Mand og Glæder og
på dem hælen dæbber.

(Gør Æ. og R.)

Vore Gæve — ikke Hængler, men Brædefamme.

I Aarst 1710 levde en 82 aars
General H. Hochfetter sig med sin tro-
hæntru, sine Ven og Børnebørn til
Kænken i Schenckens far at velge
Stedet til sin Øraa og Rigten. Et-
ter at han vor blevet evig med sig
og fine om dette Gærommer, bad
ham dem om at hjælpe ham at indvie
det med Sang og Vis. Da det vor
gjort, sagde han til dem: „Se, voer
jeg gæder mig til at formue i mit
Gærommer; thi det er for mig et
Brædefamme, som min Dreger skal
hæste mia ud af mere usigelig Glæde.
M. tro og lese hæfdeles, at I med
Glæde har stille eder ved eders Øraa
og betragte den som et Hus, hvorfra
eders Brædegem i sin Dag stat hæn-
deres til sig. Never hæfdeles, at I hæ-
fde komper til at hæge nod i eders
Glæde som i Hængler for med For-
frættelse at formere der til den hæ-
nte Dødsdag.“ Han udkalte deres
sin Glæde over her at hæfde nedjæ-
ses ved Ziben af sine Hære i Hæb
om en fuld Døgertidelle. Da han
hæste Vis til tilloft, om Gud end
hæfde mild hæmmedet det. Til Slut-
ning afsang gamle Hochfetter Hillige-
med sine Salmen:

„O, hæst sallig er I dog. I Troume
Vis til Vis til Gud i Fred at
formue,

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. H. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
G. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Vise, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 223—A 2398
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES
Prescriptions & Specialty
We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wa

Oplys fra Luther Publ. Høuse.

Steamship Agency

Bileller paa alle forste Klasser
Finier

VISELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.

Da er hjemmengne
Den af Mæd, og enhus holder
jængne.

Egentil Blommeber hæste brugte
men kom til det nærmere, kom selv
hende ud over for sig.

Kristi Blods Kraft.

N. Luther besøgte engang en Stu-
bebet, der løn for Luther, og i døm-
takten Val hørte den hem, hvad
den familie af medbringe til Mæd,
når hun bliver mæde for hund. Den
unge Mand hørte dom: „Alt
godt, Herre Døfor.“ Luther sagte:
„Hørlebes far du bringe din
noget godt, da du dog er en arm
Egner.“ Da fæerde den hømme
Engling: „Hørte Dr. Hader, jeg
så bringe mit hummelte Baber et
hobberdig, almoejdig Øjeblik, her er be-
spreget med John Kristi døbere
Bloddebolber.“ Luther fæerde her-
hi: „Ja, det er velfig allt godt!
Men far du hen, hørte Den, du vil
førmere vel alledt dermed og være
Mæd, den hummelte Baber, en ud-
fremmed Objekt i hans Domme!“

K. Luther fæerde fortæller:
„Det omkring 600 Km. sydøst præ-
dictede engang en vellidende Mæd,
Berthold af Regensburg, under na-
ben Himmel for en umodelig Me-
nighedspræst. Den fælleske sine
intende Lægerne, hvortrægtigt
det er at handle ved Salighedens
Hæ, og lagde: „Overalt er der vild
djæveliske Vorlener, som bærer din
Stolue og vil hindre dem fra at
spise den enige Ørde.“ De mælte
Høfet: „O ne, Broder Berthold,
hvad skal vi gjøre?“ en gode Min-
borgere: „Det kan jeg ikke sige,
du vil handle efter, hvad jeg siger.
Du skal gjøre lidet andet og meget
godt. Djævelene vogter din Stolue,
hvor og hvor, bærer de kannen i en
Tunge; men Englene bringet dine
gode Ørtinger, endog de mindste
vognet de med, og alle dine Ørtinger,
alle Minster, alle Kirker, de lægger
het alt i et Bob. Gaa ikke he hen
og læg ved en Ørting. Det
er lidt du ejer været godt og lidet
ud. Kort dit nu jer, at dine gode
Ørtingers Bob er stor, saa far din
Mæd til Mæd.“

Den Høfet gav brod ham vana og
mækte: „O ne, Broder Berthold,
hvad skal vi gjøre, os vore gode
Ørtinger vejer mæte, skal de gode?“
„Ja, men ikke berør fortælle.“ træde
de Bertholds, stod paa Maria
Barnehjertighedens opfaldte Den-
ning, om heller til sit hellige Maria
for eder, og han stædt over høi i Højt
og i Mæd.

„Men Broder Berthold, om det
er ikke fulde Ørtinger?“

„Det har altså Maab til den af
mæltige Mæd.“ sagde Mæder, „og
beder, at han hænfer eder til Denne
af hans døbere Mæd, som vejer
mæte end Glænningen og Jordens til
„mænen.“

Et retligt Ord, men Stolue af
Broder Berthold begavde med Stol-
singar.

Hus, jan tror paa mig (sal iffe)
værlig.

Morborg Seemann, en Iron fra
Helsingør Seinde, der døde i Året 1573
i Prag, løb fast for sin Døb fra
Mæd og sine Barn komme hen til
Tengen og lagde:

„Hed mig Himmel! Jeg vil
jeg gjerne do; jeg lægger efter det
værlige sal. Jeg ventet paa min Herre
Jesus fælles Bruden fra sin Brud-
gom, at han skal komme og hænde
hjem. Den blodlættige Stolude
satte end Herrens Stolude og troe
at jeg vil holde fast ved ham selv og
være 6. 10.

„Iffe kørte han.“ „Da dydigheden
kom nærmere, sagde han: „Nu er
jeg i Ørfener; nu gaar jeg glemme
det ræde Hus, glemme den timelige
Død ind i de Revendes Land. Beg
holde mig til Krona Store; snart
sal jeg ikke ud og betræde det for-
kærlige Land, og se, hvorfedt God
Herren vil dræne Himmer, det er Dø-
ben. Djævlen og Dødebe, i det rø-
de Hus. Den her Zafoba Erige for-
pas jeg skal hænge op til Himmelens;
her er Jesus Kristus. Større Ørn,
som ofte i hævet Træslejrendellen,
blive fæjet og i den følgende Ord:
„Mædet hal og alter lue.“ fra træ-
vænne over fjære Mæder, som aldrig
kan fåsin James med eder i dette Land.
Jeg vil ikke komme tilbage til eder,
men I skal komme til mig.“

Her kommer Høf: jeg tale og vilde, at
de dog vilde betre? Se deres Kæn ho-
ne Bohus, og de funne ikke que Højt
herrsa; ja, Herrens Ord har dem til
Døf, de høje ikke Voll til det.—De-

Studebaker

**"I've had my Studebaker
15 years—and not
a cent for repairs"**

A word of just praise for a wagon that has
done its work faithfully and well.

Men become attached to their Studebakers
—proud of them.

Because they realize that a Studebaker is
built on honor and with an experience in wagon
building that dates back to 1852.

Studebaker wagons are a result of that long
experience, coupled with a desire to build the
best wagons, not cheap ones.

And when your dealer says "Buy a Studebaker
—there's no better wagon made" he's giving you
the verdict of a million farmers. He is not asking
you to try an experiment.

Farm Wagons
Dump Wagons
Business Wagons

Trucks
Buggies
Pony Carts

Delivery Wagons
Barrows
Harnessed

See our Dealer or write us.

STUDEBAKER

NEW YORK CHICAGO DALLAS KANSAS CITY DENVER
MINNEAPOLIS SALT LAKE CITY SAN FRANCISCO PORTLAND, ORE.

Pacific Herald

Kristelig Utskibet udgivet af Pacific
Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 17th St., Tacoma, Wash.

Blaadet kostar

Før Aaret \$.75

Før Aaret til Canada eller Norge 1.50

Betaling for Blaadet sendes til "Pa-

cific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder man sender saa thilig!

Ugen, at de rækker hertil samst Thir-

dag.

Adresseændring—Når en Abon-

nent ændrer Adresse, man skal

straks opgive både den nye og den

gamle Adresse for at Blaadet kan blive

staaet til den gamle og i Stedet sendt

til den nye Adresse uden Opbaud.

Entered as second class matter No-

vember 6, 1908, at the post office at

Tacoma, Wash., under the Act of

March 3, 1879.

M E R K .

Når de indenfor Betaling saa sa-

etter paa Adressatappen om der vilver

kvitteret. Det tager ontrout to Uger

til Kvitteringen kommer. Hvis der

intænget sig Poil, som ogsaa har bliv-

de, saa skal straks. Hvis de venner

med at gøre dette, taler det vært

undredigt at få det rettet. Hvis et

ogsaa med dette.

R. R. Ward, Parkland, Wash., er

en Missionær for Barnehjemmet i

Parkland.

Hje Venge til Hjemmet sendes til

ham.

Øra Guds Ord.

Dette er Guds Gjerninger, at G

fulde tro paa den, som har vært

undredt. (Joh. 6, 29).

Uben Tro er det uundig at beha-

ge Gud.

Tro, saa fuld din leve.

Gud, som tror paa mig, har et

evigt Liv.

Der er freuet i Profeterne: Da

de fulde alle blive fært af Gud.

Det den derfor som hører af Gude-

ren og læser, faaer til mig.

Den retfærdige af Troen har leve.

Kristi Evangelium er en Guds

Kraft til Saliggjørelse for over den

som tror.

Hos, som trog paa Guden har et

evigt Liv; men hos, som ikke har paa

Guden, skal ikke få Livet; men

Guds Brede bliver over ham. Hvor

den, som ikke har Guden og tror paa

ham, skal have et evigt Liv, saa jeg

fuld optrølle ham paa den uerke

Dag.

Salige er de, som ikke har levet,

og dog troet.

I Enet af bløse og Ugenade Ord

fra Gud, hvad kan du østre uden

Tro?

Det, med hvilus befjender den

stribe: At Guds Raade er jeg det

og hans Raade med mig har

ikke været forgivet.

O. Jesu, Troen dyrer Gud,

Vejnudelse og Undel

O. Jede Jesu, lær mig, at

det Troet er din Hende.

Den Tro, som har mig ikke i Room.

Ør den, som har ved Troens

Skæve,

Men er dog det og intet.

Vigtige Spørgsmål besvaret med Guds Ord.

1. Hvorledes kan jeg vide, at der

er en Gud?

Guds Hellige Skrifter: Joh.

1, 11, 18; 11, 1—14; 20, 29

—31. Rom. 1, 20; Salme

19, 1; Efes. 4, 9, 10; Hebr.

4, 3, 4, 5. Joh. 8, 17.

2. Hvorledes kan jeg vide, at Vi-

belen er Guds Ord?

Øres: Joh. 5, 39, 40; Joh.

7, 17; Apoflernes Gjerninger

17, 11, 12.

3. Hvorledes kan jeg forstå 26

hjem?

Øres: 1 Kor. 2, 9—14;

Joh. 16, 13; Quis. 11, 13.

4. Hvor er Menigheden givet det bedre

hjem for formue, til han børnes

blive salig?

Øres: Joh. 3, 5, 6, 36; Rom.

3, 19, 20; Sal. 3, 10.

5. Hvor er Menigheten artig og op-

rigtig tro, al han er paa den

rette Vej, til han da blive far-

dom?

Øres: Ordspreg 14, 12; 16,

25; Rom. 1, 3, 4. Apoflernes

Gjerninger 17, 30.

6. Hvor ikke et Menigheds være en

stribe, selv om han ikke troer,

at stribs er Guds Øm?

Øres: 1 Joh. 5, 9—13 og

20; Joh. 20, 28—31; Mat.

16, 13—18.

7. Hvorledes var det nødvendigt, at

Jesus fulde da for at frelse

Menigheden?

Øres: Rom. 8, 3; Øfol. 3, 10

13; Rom. 5, 12, 19.

8. Hvorledes kan et Menigheds kom-

me til Troen paa stribs?

Øres: Rom. 10, 17; Joh.

17, 20; Joh. 5, 39; 43, 47;

Joh. 4, 30.

9. Hvorledes kan jeg vide, at mi-

nus Christus er forladte?

Øres: Mat. 2, 5; Lukas

7, 18—20; Apoflernes Gjerni-

nger 1, 28, 29; 1 Joh. 1, 9.

10. Hvorledes kan jeg vide, at jeg

er ejer Gud?

1 Joh. 4, 10, 19; Rom. 5, 5

—8; Ephi. 2, 4—8.

11. Hvor en han har Gudet som jeg

blive salig?

Øres: Quis. 55, 6—9; Øfol.

10, 24—26; 1 Tim. 1, 15, 16.

12. Er det nødvendigt at befjende

før Tro?

Øres: Fil. 10, 32—35;

Phil. 12, 8; Rom. 10, 9, 2 Tim.

2, 12. Hebrewerne 13, 15—16.

13. Hvor jeg varre Hitler var, at jeg

kan holde ud som striben?

Øres: Efes. 11, 10; 1

Rom. 10, 13; 2 Kor. 9, 8; 2

Cor. 12, 9. Hebr. 7, 25; Joh.

10, 27—29.

14. Kan jeg iførti opførte med at bli-

ve en stribe til en mere bele-

lig Gud?

Øres: 2 Kor. 6, 2; Hebr. 3,

7—8; Hebr. 4, 7; Jakob 4, 13

—17.

Tog din Bibel og lær op disse

Skrifter og læs dem. Hvis du flere

er den samme Som.

Gud givs, at vi alle måtte være

mittige Gjernere af Guds Ord.

Otte gamle myrder.

J. R. R. har Døds Fællens logen et

Øjem" for gamle. Øtte gamle dy-

de misstroselig varre henvendte i til.

Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

og usædlig betjente og forfærdle-

de. Østens embedsmænd underhånd

1886 nedlagde han på Grund af Hjelbrederet arbejdet i Menighederne i og aftenring fort Dodge, Iowa, og rejste til Portland, Oregon, hvor han virkede som Missionær i den 10de og 11de år. Da han var død var han en af de mest kendte præster i Portland. Han var en af de mest kendte menigheder i Portland og Washington, 1888 indledte Pastor Læsle til San Francisco, Cal., hvor han en tid virkede som Missionær.

(fort.)

Strømmede for Særlige Udsæde.

Hvis du fristes til at træde på Kristi Buddom, eller du vil hjælpe en fætter, som fristes til Zoll i dette Stoffe, da lug din Bibel og find en tilhørende Stedet og overvej dem nede. Joh. 1. 13, 14, 18, 34, 49; 1 Joh. 1. 13; 1 Joh. 5. 10-13 og 20; Apostlernes Øjemærker 4. 10-12; Romer Preist 1. 1-4; Mat. 22. 15; Joh. 12. 38-41; James 4. 12; 1 Pet. 1. 18-19; 2. 24; 3. 18; 1. 1-6 og 6.

Det nuværende bestyrelse i Menigheden om Kristi Hjelbrederende Gjerning og Blåbærs paa, at Kristi Udsæde og Død har gjort fuldt for Verdens End, kan ses følgende Gieder:

James 53, 12; Lukas 22. 37; Mat. 20. 27, 28; Mat. 1. 45; Lukas 24. 44-48; Joh. 1. 29; 6. 51. 10, 15-18; Mat. 8. 30-35; Rom. 4. 25; 7. 4; 8. 3; 10. 1; 1. Peter 1. 18-19; 2. 24; 3. 18; 1. 1-6 og 6.

Lug disse Steder for dig og læs dem under Van til Gud om hans Hjæls Opførsel. Vælger et Sted, hvorfra vi først af Kristendommen om Gud og hans Vilje, om os selv, vor Skab og vor Frende.

Du har måske hørt om den Profet, som var blevet en Moralspredikant, men glemte at være en Christus. Han døde ved sin egen Hjælpe. Hans Menighed fortalte over dette.

En en Sandag Morgen, som Profeten gavet paa Prædikestolen, var han en Papirkab lige paa den. Han lugte den op og læste følgende Ord: "Du er Kristus. Det lug højt ifølge jer har fortalt, hvad det gælder. Den gil i sig selv og bestyrke, at ved Guds Hjælp vilde han predike Kristus, det hele Evangelium. Han predikede om Kristus, Den døde Menighed. En af de følgende Sandage fandt han allerede en Papirkab paa Prædikestolen. Denne Gang stod der Profet: Du blev Disciplene glæde, da de saa Herrerne.

En ret Hærens Diener vil også fare sine tilhørere til Kristus. Thi der er ikke Christ i nogen Anden,

Bibelens Indhold er i en Sammetskrift.

I en lange Skriftestue, thi I møder i den af have det viste til. Dette er det, som vilse om mig, siger Herren Jesu.

Dine Ord, siger Salomon, er mig bedre end Homing.

Tidlig er den Mand, som grunder paa Herrens Lov Dog og Rat.

Sangerfejten i San Francisco den 1. til 5. Juni 1915.

I det store "Civic Auditorium," som har Siddeplads til 25.000 Mennesker, skal den store Koncert holdes den 4de Juni.

Det store Auditorium er tilhørt Sangerne til Sri Albenstelle. Et Hotel nævnt er tilhørt for Sangeerne og Gjæster. Højmeid i San Francisco har garantieret bænker af Toldtak for at tilde Luther College Concert Band og fremmøgende Sanger.

Det store Auditorium er tilhørt Sangerne til Sri Albenstelle. Et Hotel nævnt er tilhørt for Sangeerne og Gjæster. Højmeid i San Francisco har garantieret bænker af Toldtak for at tilde Luther College Concert Band og det Høje Højt. Det har kostet \$5.000, som skal deles mellem Sangerne, som singer i det store Auditorium. Bedrøvne Musikkendere er interesseret i Koncerten. Emilie Grunz Daner fra New York City, en af de ledende Kvinde Aktivister, vil personalt være i San Francisco for at hjælpe Arbejdet for Koncerten frem.

Alle Sangerne, Mand og Kvinder, der skal frise til Miss America, 17de Okt. i New York, skal komme til San Francisco og tilhøre Luther College Concert Band og det Høje Højt til det store Auditorium, til Sangerforeningen og til Konerten og berettige sig til den Andel i de \$5.000, som skal uddeles til Sangerne Pro Dio. "Men hvis Profet, der den 1ste Mol man dit Ramt være i Mr. Johnsons Hjælpe.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Freldes Kirke, Sand 3 og 17de Okt. O. X. Ordel, Pastor. Hjemmiske paa Engell St. 11. Aftensang paa Kirke St. 7:30. Det er Concordias Koncertstjeneste om Middag. Pastor Olof Gjær har lavet et særdeles Noedskab over Gammel Miz Erfaring med Menigheder, som har paa Blæsningen. "Vi ved, at det vil blive et interressant og kærligt Foredrag.

Pastor Gjær er Missionær i Seattle og som saaden holder det i hans Bob at særlig meget bloddigt Menighed.

Der, som er i Ryg og som har erfaret, hvad Zorg er. Alle velkommen.

Koncert og Koncert. Fredag Aften den 10de har Sondagsskolen Fest og Koncert i Kirkens Sal. Det er jæret for et mere end ordinært godt Program. Regel af Tacoma's bedste Sanger skal hjælpe til ved Salen. Mrs. G. C. Evans skal singe. Miss Ethel Miller og Miss Bogley skal spille. Miss Hoffman skal dels mere. Mr. Blanch Brown skal spille. Det bliver præget Koncertmøller. Sondagsskolekurerne har arbejdet hardt for at få denne Fest klar og vil se forstået om, at festen vil give stor Tilluftning.

Koncert og Koncert. Den 23de Mars skal Vor Freldes Menighed holde en stor vartige Kirkesamling i Kirken. Sand 3 og 17de Okt. Menigheden har valgt en stor koncert, som ejer alle Koncerdebeller. Vi skal male lige nogle nærmere om Programmet.

Wandsforeningen. Man dørene ugen skal male lige den 21de Mars hvide Møde. Men har denne Kong tilset sig Ole Hansen fra Seattle, som skal holde foredrag. Wandsforeningen hørde ved sit Hvide Møde den Glæde at komme til et nogen interressant og kærligt Foredrag af Judge Kristen. Foredraget, der holdtes paa Engelsk, var en Kjælde. Menigheden har sat sig fors Møde til indkøb Tøjkere, der har noget af sig. Vi hørte Dommeren Antonius Taf.

Miss Sophie Gjær, Redaktør for Concordias Koncertstjeneste "Avis, Musikant," hørte for Tiden ing. Men vi kan berette, at hun er i god Bedring og hører, at hun nu er tilbage fra Kristus.

Syd Tacoma.

Gudstjenester i den luth. Kirke. Værter og 62 St. Sandag Møllen 11 Aften. Sandagsskole Møllen 16. Konfirmanderne møder hverdag kl. 3.15 Første. Vordags Eftermiddag Møllen 10. Møllen har Wandsforeningen udvalg af Håndarbejder u.m. Der serveres Kaffe og Kager osv. til Sandtagt for Missionærarbejdet. Alle varer med at støtte denne Eng.

Vest Tacoma.

Gudstjenester i Immanuel Kapel St. 14 og Stevens St. Sandag Aften kl. 7.30. Sandagsskole kl. 10. Hjemmet 10. Hjemmet.

Mr. Anna Collins fra Vancouver besøgte Predikojenene sidste Uge, da hun var paa en uben Vorretning i USA.

Mr. Feder Wuestebach har legatet sine højt og konstneret formellede, at være Gudsamtaler (Corps) af Den 23de Februar 1866 blev han

alle Slag Sterrellet optil 7.000. Prebde. Hun var nu i 4500 Ra. 19. St. Van sin eje, aldeles moderne. Vandtak for hin og også forskellige Drenge og mange andre nye Søger. De af vort Kirkefell, som trænger hundrede Søger var bemærke sig til hende.

Stammb, Wash.

Godkommet til Indremissionen "Pacific District" 13de April 1915, er følgende Vidrag:

Det Pastor E. D. Heimbahl fra Elgin Menighed, Zir. Wash. 17.90 Det Pastor G. H. Harstad fra Mrs. Engelsberg Kirke 22.00 og fra Mrs. H. H. Diam \$1.00. Det Pastor R. G. Kamer fra Rose Van Holdeforening \$5.00. Det 94. Skulden. Konfirmationsoffer i Zir. Morris Ruth Church. Pastor Hansen skal \$16.00. Det H. V. Nelson fra Berglods Evengen \$10.00. V. Engen \$5.00 og Edward Engen \$5.00. Total \$62.50.

Mittelse:

Det en lidt lidet blev der frataget \$10.00 fra Wandsforeningen i Silvana. Denne Sum blev indbragt af Vor Freldes Menigheds Wandsforening i Arlington, og ikke fra Silvana.

Indren. Celles, Nasjeter

Portland, Ore.

Vor Freldes Menighed har sendt en Strømme til Den Forenede Kirkes Menighed her i Øien om Enigheden os, at de er forenede lig til en Menighed, beretter "Det St."

Den Forenede Kirkes Menighed udtrykte for Jul tilhørsbereb til Prof. Mr. Petersen, som lugt skabet under Overordnet og har en stor tilhørsbereb og tilhørsbereb til nye Virkefelt i Juli Møned.

Seattle, Wash.

Mr. Elle Lundh døde i Døderens Mr. H. N. Dalls Hjem i Seattle, Wash., den 31de Mars efter et af Karer Sygdom. Han blev begravet fra Hjemmet den 3de April under stor Deltagelse. Post. H. N. Stubb foretak i huset, hvor boede Mr. og Mrs. Lundh, og Engrist begravet, og ved Graven.

Elle Lundh var født af Døderens Mr. og Mrs. Lundh. Han var en halvt Kone i Stjældalen, nær Tyskland, Norge, den 8de Januar 1844. Han

"Den Blinde Bro er mig bedre han den, og i det første Driebil funde de iffe hos et Ord fra:

Endelig udbrudt Manden:

"Ja, Ja, hvem Vent! Vi har fundet Etatren: den har gjort os rigel en behørig Ridderskab er dog Guds Velgivelse, og han har vi jojet i Hjertet, siden vi sit Fred i Hjertet. Nu er vi glade til vort mangel. Men ikke alle. Og ifølge af ille faavne for vort Arbejde end far, og umotet vi er Herren mange Mandne, jar er det dog fort der er mere Bondegård i alt, end vi har. Ode er det jo frupt at, det ved Gud; men aldrig har vi været forgældte dervore i det lidte Jar, siden vi førte et Fædre, elte og bede til ham, som hader Enhver daa Mørken og fader Gudene under himmelnen."

Han taler i den gamle Tone, og et Ord efter det andet træder bude, som aldrig noget for både gavn, Mandens Læser falder ned over Bogen. Han var doglig kært tilbage, han føler, han taler for Verden, han læser dom af bede; men alt fremstillet og uden ender af lade sin Mand ikke noget berør.

En Dag kommer denne hjem, han fødsmulig styrke og tarmende med Vandet af Hjernen. Han hælder ikke igen, han hilser ham venligt. Han studer og ved Hje. Indsiden kan ikke fine; han føler sig dumhul. Da hæer han til ham: "Hvare Mand, vi har gravet jordkunst os, vi er født Etat i vor Glædelighed, vi vandt nu en anden Rei."

Manden het forinden nu ved, og siger:

"Hvor kommer du da fra fra Taale?"

Da hører han op, hører den gamle Bibel fram og siger med et smil: "Det er Etaten, — jeg har fundet den!"

Manden letter sig nu på Verden og møder ikke et Ord. Stoen gører sig til at lære de evangeliske Fortællinger om den Hellige Jesus, og særlig om den Hjælpled, hvormed han modtagt Sundet for at hjælpe og frelse dem. Da begynder det at være sig i Mandens Hjerte. Han opmønster sig på Hammer for ikke at være sine Hjæller. Og dog maa han stater ikke den anden Dag og vores følgende Dag længedes. Han sidder med Verden rundt om Verket, og alle lifter til vortefløsne, stiller og anderledige.

Omkring et Kart 25 har gæsthen. Han kommer hin fremmede Mand efter somme Tid.

"Se," siger han ved sig selv, "der er den jætige Guldmønsklade, som man falder Præstet. Det vil dog se inden Tiden, hvorefter Hjælpen må betrættes.

Han adskuer Tiden, og Hjælpen træder bort imøde ham.

"Nu, hvoruden hører du nu til med eber, 3 gode Hjælper?" fortæller han. Du de fjendte han fremmede højten, som kostet den best i Dine. Med Hjælpled røffet de den fremmede

gjorte en ret Drag af den vækkende Kærgadem. Under os berører hende hand Hjerten siget, han der "vækkede Hjælper og vækker Hjælper," og for hvis Domstol til alle en Gang skal fastslæses.

"Gud alene er Jædder, men hvort Kæmpe og Vægter."

"Doe, som holder sig til sit Hjerte, er en Dame." Derfor når Pæler, til Zæller med dig til Guds Ord velsignelige Spejl der vilde dig din hunde Skælle.

If alle Guds Ord's Bildesbord om Menschenets Tilstand efter Falset er ingen has frugteligt tegnende og omfattende som de, der fremstille det naturlige Menschen som andelig dærd. "Et øre døde i Doxtrinder og Zæder". (Gal. 1. 5; Gal. 2. 13). Og til disse døde rooster Hjerten: "Vægter op du, hvad lever, og fås op fra de døde" (Gal. 5. 14).

Doe, som ikke vilst im Bræder, bliver i Døden (1. Joh. 3. 14). "Den velsignede er levende synd" (1. Joh. 5. 6.) Derfor kan Hjerten med full Sundhed sige om sine Barn, at de "er ikke øre blivne levende" (Rom. 6. 13), ligefrem også Guds Verden behørende om sig selv: "Vi vide, at vi er overgangne fra Døden til Livet" (1. Joh. 3. 14). Og om højdes dels godt til, atter givet den

Nest, Th. P., 417—2nd St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 2032 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, C. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4376.

Federer, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Praus, Past. H. A., No. 218 Chandler St., in rear of church, E. 212 Third Ave., Spokane, Wash.

Praus, O. J. H., 9019 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Arlington, Wash.

Sundman, A., Port Madison, Wn.

Stenarud, H. M., 1455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Renton, Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.

Thorpe, H. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof. Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Aldersomshjem, Stanwood, Wash.

Andrew Leknes, Kasserer for Indremisjonen i Pacific District, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephines Aldersomshjem

1445 Moore St., Bellingham, Wn.

Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.

Nelson, Miss Ida, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Luthersk Skolenation, Bergen, Norges, midler gratis Andagtsbøker, Kærligheds Fortællinger og Bøger. Indt 1,500,000. Virke med og dels Arbejdet.

The Stephen Home.

Hvor Du kommer til Portland, Ore..

Være Billige Vorværdier for Rejseude. Ing ind på The Stephen Home (det næste Hjem for unge Mænd) Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Puget Sound Posten

Printing Department

For all kinds of

JOB PRINTING

Business or Visiting Cards

Billheads, Letterheads,

Statements, Etc.

Also Equipped with

Linotype

and

Modern Machinery

for Printing

Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.

We recommend the

PUGET SOUND POSTEN

119 So. 14 St. Tacoma.

Bestillinger modtages paa 'Højekalenderen,' der vil være rede til Forsendning den 15. December, ligelædes paa Synodalberetningen.

Godt Udvalg af Bibler, Psalmebøger og kristelige Røger haves paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

Job. 5. 21, hør han sige: "Digen fra Adonen ønsker Døde og dørlæbende, halebes gør op Sonnen levende, hvilke han vil. — De døde skal have Guds Zons Rost, og de har det ikke."

Døde ikke alle disse Sidnebørd et, at det naturlige, uigjenfældte Menneske ikke alene er svagt, stortrægt og uformende, men rent ud andeligt dødt? Gudslovet er udnuff; der merefint intet andeligt viser pulsing. O, hvor langt, faste, tænke og dødt er ikke det naturlige Menneske for Gud og alt andeligt! Jeg erindrer også om at have lejt om en berbært En, der hørte Morderen til at bindes sammen med viuet af det Menneske, han hørte dømt. Med det formodende sig maaet han læbe sig frem alenom Livet? Og ikke dette et frigjældt Villde var hører eneste uigjenfældte Menneskes Døland? I denne

andelige døde Tidens har man iffe lære for Guds Rost, hvorfør Herren saade sige: "Hoo, som harer Erst at have med, han harer." Det burdes ingen andelig Løftningsevne; thi "det naturlige Menneske har ikke de Ting, som harer Guds Rost til, de ere han en Doctighed, og han har ikke iffe hjælpe dem." Intet andebest Søn; thi uden at nogen bliver født paaam, kan han ikke se Guds Roste. O, hvor fulde og behagelige blive ikke alle vor Tids smugrende Sidnebørd om Menneskenaturens Evne til det gode, naar de betrages i Lyset af disse Herrens Sidnebørd! Guds Mennesket drar fram og kæmperhøje alt det øde og fortrofellede, som det tror sig at finde i Adamsbarnets Natur, og lad tusinder af Øjerner fulde af Begeistring over alt dette øde og fortrofellede; Guds fuld dog kørte den Qualitet von ait: "Død i Overindelser og Sønder; død i Indstofthed, Hæderløshed og Uegenfærdighed, ja død fra Gud."

Denne andelige Død arbejder sig i sin fortærlige Virkelighed paa følgende Manden: Han kan ikke tilknyt sig Sandefab om den ætholige Hjærdervelle og være med om at eksistere og bestående med Munden, men Samvittigheden holder ingen Dom, og Øjernet er ikke langst og ubetydeligt, som fundes intet i Verden at trode. Han har aldrig fuldt paa Sandbeden af de Ord: "Uden at nogen bliver født paaam, har han ikke se se Guds Rige," og dog fulder det

ham aldrig ind at prøve sig selv, om han er gjenfødt. Han minder ikke paa Sandbeden af Frejers Ord: "Derhjemme har ikke ensender ejer, stille i alle ligesaa omkomme," og dog skalde han endet det font en Hornemølle, om nogen for fuldt bliver gjærdet ham det Spærgsmål: Er du ensender? Han tror også paa dette Ord: "Uden Hellighed har ingen se Herren," men betragter van Jamme Tid alle Guds Børn, der stæber efter Hellighed og assunder sig fra Verdens gudløse Verden, som Spærmere og evolde Døver. Han ved forrest, at Døben findt Haft indstignet ham fra Guds Dom, og han erfarer manne, hvoredes Øren arbeider ved Floden af hans Guds Dre, men det holdt ham ikke et Siebli ind, at Regnflaskenpræst son blive fortærligt. Ja, hvæber det en og anden Gang, at Samvittigheden bliver løbt urolig, et det ham allid ent at gjøre et ikke beroliget. Han vil vide om noget andet end: Fred, Fred, ingen here.

Træder dog Herren nærmere ind paa Sanden med sit Øys, som voerner hon til Modstand og Færdighed; thi "Øjedets Sande er Bienblad mod Gud; thi den er ikke Guds Lov underdimig, ja han er ikke heller vorebet." Her, her, træder ikke dette Sandefab frem allerede paa Sandefabets Dag! Adam, hvor er du?" rober Herres øer sit Fløjlede, afjaldne Børn. Adam, hvor Øye i Tyskien hørde vorret af Øye i Samfundsg Tingshus med Gud, var bleven til og flest mod sin Herre, ja var Meven for forendet i sit indstignede Børn, at han ikke kunne holde ut i Guds Ræbed.—Han flyske. Da do Raabet los: "Hvor er du?" og han ikke længere funde stjule sig for den alteminde, træder han frem fuld af Udbildning og Vitterhed. Han sagde ikke: O Gud, forbarm dig over mig! thi jeg har fundet! nei, "Stolten, for du gav mig, forhørte mig, og jeg vod," saer han. O, hvor fuldt af Tængsligt er ikke elbæret af disse Ord! Han fastede ikke alene Stolten paa Stolten, men fester med det Tæng: "som du gav mig." Gud fuld for at være Mennesken til hans Udlæg. Anne Mennesken, hvor dybt er du dog ikke fulden!

(Gjort.)
(Sunt).

Abonner paa "Pacific Herald"

Koster bare 75c pr. Aar.

"Herald" udkommer hver Uge og bringer dig ophyggelig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.

Støt Bladet ved selv at holde det og ved at få nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnement nu straks. Benyt følgende Side:

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herald" fra

Navn

Adresse

Gammel
Ny
Abonnement,

Arbødigst,
Nanen.....

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way
to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything
in printing. Our prices are
reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Piske
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1805 Commerce St. Tacoma

Lutherisk Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Uddeling rundt om i Njemment, blandt Ungdom, paa Hjemme, hos Moder og til Gæster og Venner, vil vi gjerne haue Dem til at sende Lutherisk Bogmissionen paa Lutherisk Bogmissionens mange udmarkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Bisop og Jentes mod et ubetydelig Bidrag ved Henvedelse til Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE

PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORIAL—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week)

M. 7314 1103 Tacoma Ave \$15.00.

Lien's Pharmacy

Glazier og Møbelfab.

Ole B. Lien. Harry B. Selvius
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udbydes nörligstig
M. 7314 1103 Tacoma Ave

\$15.00.